

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide címszándék
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . 8 kor.
Félévre . 4 »
Negyedévre . 2 »
Egyes szám ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmintetlen küldeményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem adunk.

MÉGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGETÁRIUM HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

A kaposvári első esküdtbíró-sági tárgyalás.

Megtörtént nálunk Kaposvárott is az első esküdtbíró-sági tárgyalás; végig élvezhettük a nagy látványosságot, mely a törvényhozás jóvoltából újabb, de sokkal drágább módon keresi és deríti ki az igazságot.

Bár a megjelent közönség nagy része fogalommal bírt már a történetű dolgokról, mégis a legnagyobb csendben és a legmegfigyeltetebb figyelemmel hallgatta végig úgy az esküdtbíró-ság kitűnő elnökének valóban tapintatos ügyvezetését, valamint a felek és tanúk vallomásait.

Különböző érzések, még különbözőbb benyomások szülemlettek meg a hallgatóság jogász közönségénél a tárgyalás folyama alatt. Egy dologban azonban majd mindnyájan egyetértettek és ez az volt: ezen eljárás sem-

mivel sem jobb, vagy talán még rosszabb a régivel, azonban aránytalanul drágább; ha még azután hozzáteszszük, hogy valóságos ember kínzás, nincs rajta mit örülnünk.

Ez utóbbi állításunk igazolására csak annyit mondunk el, hogy az első tárgyalás során, végre már maga a sértett is akként fakadt ki; »nem bánja már akár mi történik a vádlottal, csak vesse végét a bíróság az ügynek«.

Sok van ezzel a néhány egyszerű szóval mondva; ha komolyan fontolóra vesszük azon lélektani momentumokat, a melyeket ezen egyszerű, — törvénytudatlan földműves szájába a kifakadásnak ilyen szavait adtak, kell, hogy ellenszenvet szüljön nálunk érdektelen egyéneknek is, az új eljárás ellen.

Megszoktuk már Magyarországon, hogy mindig a külföldet utánozzuk, megszoktuk, hogy törvényhozóink a legtöbb esetben külföldi kaptafákra

huzott selejtes törvényekkel gazdagítják országunkat és szereznek velük maguknak babérokat; így nem lehet csudálni, ha a jogász közönség nem csak nem örül az újításoknak, hanem azokat határozottan visszatetszéssel fogadja.

Annál meglepőbb volt azután, hogy midőn, ugyancsak a külföldi törvényhozások mintájára, — szóba került nálunk Magyarországon is az esküdtbíró-sági törvénynek megalkotása, az némi antipathiával találkozott.

De nem is volt ez csuda!

Hiszen tudjuk, hogy büntető törvénykönyvünk rossz. Sok esetben tul-szigoru, míg más esetben alig sújtja a bűnöst. Olyan remény támadt tehát bűnünk, hogy ezeket a vizsátságokat az új bűnvádi perrendtartás és az esküdtbíró-ság behozatala reparálni fogja.

Csalódtunk-e reményünkben, vagy sem? Ezt még nem tudjuk. Majd a

T Á R S Z A.

Sírató.

— A »Somogyi Újság« eredeti tárczája. —

Édes jó öreg pajtásom, te már elvégezted a játékosodat, Finita la comedia — örökre, nem kezded el újból. Megsiratatlan haltál meg, messze innét, idegenben. Nem jár ki a sírodhoz senki; eltemettek, elfeledtek, Bohem-végzet. Addig ösmertek, a míg ott éltél abban a csodás világban, a mit ott színpadnak neveznek. Csöngették, leeresztették a kordinát, a mi a fényben selyemnek látszott, valójában pedig csak egy bepíngált vászondarab volt. Nem érzed már ennek a mesés világnak a hatalmát, a varázst, a kinját. Talán madár se dalol a sírodon, legföljebb egy-egy fakó veréb téved oda, olyan, a milyen szürke, kopott voltál te is — édes jó öreg pajtásom...

I.

Valahonnét kelet felől már kezdett előtörni a világosság, és a hegyek felől valami jóleső, erős illatot hozott. Az anyaföldnek a lehelletét, a mi hideg volt és mégis olyan jól esett.

Eztál és hallottam, hogy olykor-olykor a melledben valami zugni, zakatolni

kezdett, hiába akartad elfojtatni a köhögést, a halál hírmondóját.

Nem szóltam soha, tudtam, hogy rossz szul esett volna neked.

Becsöngettünk a fogadóba és fáradtan vászorogtunk fel a szobánkba.

Oda benn elkezdte kiabálni:

— Gazember vagyok én is, gazemberek vagyunk mind a ketten. Elfecséreljük az ifjuságunkat, a csókjainkat, ott hagyjuk a lelkünket az utcán, a sárban. Jó, jó ne szólj közbe gyerek. Nekem már nem furcsa. Hanem te, te vagy a bolond, a ki nem hagyasz ott, a mikor lumpolni hívtak. Nekem már ugys mindegy. Érzem, ma holnap összeroppan idebenn valami a melledben, aztán vége. Gazemberek vagyunk fiam! Pedig én is tele voltam illúzióval, álmokkal. Olyan mindennapi történet az én züllésem, szerettem egy leányt és az máshoz ment férjhez. Öthagytam a kis falunkat, feledni akartam. Nem tudtam — ennyi az egész. No de most már feküdjünk le fiam.

Még egy darabig beszélte, aztán beledőlte ruháslat az ágyodba, és elaludt.

En kinyitottam az ablakot. Ott kűn már ragyogott, szípkázott minden. Messze valahol megkondult egy harang, itt is, ott is kinyit egy ablak.

Aztán — ne haragudj érte — valami bolondos gondolatom támadt. Valami tiszta, jóleső visszaemlékezés. Egy pillanatig, a

hogy a harangzúgást hallottam, eszembe jutott az a reggel, a mikor az édes anyám először mondta nekem.

— Imádkozzál édes fiam!

Az első ima! A tisztaság, a jóság, az ártatlanság!

Ne haragudj érte — el akartalak akkor hagyni. Abban a percben utálni kezdtem azokat a festett arcokat, a kiknél elcsókoltuk a szívünket, a mámoros, kéjes éjszakákat, a mikben sárba tiportunk annyi kincset; szerelmet, illúziót...

Lassan betettem az ablakomat, hogy föl ne ébredj.

Szólni akartam...

De, — a hogy rád néztem jó öreg pajtásom, te nagy bohem, és a hogy végigtekintettem a mi rendetlen, hónapos szobánkban, a hol összevisszaságban hevert minden, megint szépnek láttam azt az életet: a könnyelműséget, a kacagást, a nyomort, a fényt, szóval a mi lélekölő életünket: a bohemiát.

S megint csak ott maradtam melletted és együtt tékoztunk tovább is az ifjuságunkat, én jó öreg pajtásom...

II.

Egy dunaparti kis halászcárdában ülünk. Rekedten kiabáltak körülöttünk a halászok, a valami utcséli csigány-banda

jövő fogja megmutatni. De azt már most is elmondhatjuk, hogy ezen intézményt, — mint mindent — elhamarkodva, meggondolatlanul léptette életbe az igazságügyi kormány.

Hogy messzebb ne menjünk, nézzük csak a kaposvári esküdtbírószálg tárgyalási helyiségét.

Egy szűk, a célnak meg nem felelő, — nem is terem, hanem csak közönséges szobát — tele tömtek butorokkal; mert hiszen az új eljárás-hoz új butorzat is kellett, — nagy keservesen beszorították a 14 szükséges esküdtet, — a bíróságot, a vád és védelem képviselőit, — a sértettet, vádlottat és tanukat; mikor azután ez így mind meg volt, valami csekély hely jutott még a hallgatóságnak, a hírlapok képviselőinek is.

Nagyon természetesen volt azután, hogy mire az esküdtbírószálg, az esküdt-szék tagjai kisorsolásához fogott, a tisztelt esküdt urak közül akinek nevét az urnából kihúzták, az ezt magára nézve nagyobb csapásnak tarthatta az egyiptomi tiz csapásnál.

De hogy is ne?! ..

Egy ily szűk helyiségben a rossz levegőben véresre izzadva kinlódni keresztül egy napot, nem csak nem kellemes, hanem határozottan egészség rontó dolog.

Ha már most hozzátesszük azt, hogy az esküdteknek minden szóra, mozdulatra, sőt arcz kifejezésre is feszült figyelemmel kellenne vigyázni; kérdezzük: lehetséges-e ez?!

A felelet könnyű reá: teljes lehetlenség!!

Hiszzen az az esküdtzéki tag is ember! Az ember kinzóteremben később már nem csak figyelmeznem tud, de még gondolkodni is képtelen.

Igaz, hogy az első esküdtbírószálg tárgyaláson minden tekintetben olyan

esküdtzéki tagok voltak együtt, kik tőlük kitelhetőleg jól oldották meg nehéz szerepüket és nem lehet sem jogi, sem más tekintetből gáncsolni az általuk kimondott határozatokat, de valjon így fog-e ez jövőben is történni?!

Szóval nálunk mielőtt az esküdt-bírószálg eljárást életbe léptették, gondoskodni kellett volna első sorban helyiségről, hol úgy az esküdtek, mint a bírósálg tagjai, úgy a vád mint a védelem képviselője, nem kinlódva, hanem kellő kényelemben oldhatta volna meg azt a nehéz feladatot, melyre őket a törvényhozas, vagy a felek bizalma emelte.

Áttérve a tárgyalások folyamára, nem mulaszhatjuk el kiemelni egyes egyéniségek érdemeit.

Első sorban kiemelendő Kisfaludy Ákos törvénytéki bíró, az esküdt bírósálg elnöke, ki valóban nagy tudással, még nagyobb türelemmel és gyakorlottsággal oldotta meg szép, de erős hivatását. Ugy vezette az első tárgyalást, mintha egész életében ezt csinálta volna. Bizalom gerjesztő kérdései, az esküdtzék tagjaihoz intézett felvilágosító szavai, kiérdemelték részére a közönsélg teljes elismerését. Bíró társai nyugodtsága, türelme és kitartása nem ismert határt.

Vas Lajos kir. alügyész vádja a család és vérségi jog szempontjából valóságos tanulmány volt, melyet érdeklél hallgathatott volna végig bárki is. Szép volt és tanulságos.

De megfelelt hivatásának a vád többi képviselője is fényesen és velük osztottak a dícsőségben a védelmet képviselő ügyvéd is.

Végre elismeréssel adózunk az esküdtzék összes tagjainak, kik távol vidékekről, ott hagyva családi tűzhe-lyeiket jöttek be Kaposvárra, hogy itt

eltévelyedett embertársukra kimondják a bűnöst és módot nyujtsanak az igazság papjainak arra, hogy a bűn elvegye méltó büntetését, az ártatlan pedig ne legyen sújtva a látszat miatt ártatlansága tudatában.

— (H) Midőn a múlt évben a jégbírány fellépett és egy műjéggyár felállításának a szüksége életben előtérbe lépett, mi voltunk az elsők, kik hangoztattuk, hogy a nagy közönsélg jégszükségletét tisztátalan helyekről szerzi be, a minél folytán a jég a legtöbb betegség okozója. Rámattunk arra is, hogy a hatóság a legkisebb mértékben sem ügyel fel a jégvágásra, hanem mindenki onnan hordja, a honnan tejszik, a hol közelebb kapja, nem sokat törődve azzal, hogy a víz tisztátalan volt. No de az előző években még lehetett kellő mennyiségű természetes jéget kapni, ha nem is a városban, hát a Balatonról, a mi ugyan tetemes kiadásba került de a város legalább el volt látva kellő jégmennyiséggel. Mint-hogy azonban a legutolsó években az enyhé től miatt jéget még a Balatonon sem lehetett vágatni, a jégbírány kérdése városunkban napirendre lépett, a melynek aztán az lett a szerencsés megoldása, hogy a gőzmalom-tulajdonos felállította nagy áldozatok árán műjéggyárát. Ez biz szerencsés vállalkozás volt és mi is elismertük nagy befolyását a város egészségügyére.

Nem is panaszkodhatott a vállalkozó, vendéglősök, korcsmárosok, sőt magánosok is nagy mennyiségben vásárolják a műjéget s alig van városunkban egy jobb módú család, mely a háztartáshoz naponta 20 fillér ára műjéget ne fogyasztana el.

Igen helyes dolog, hogy a város hatósága felkarolja a műjéggyár ügyét, mert a műjég kizárólagos használata csak lendíthet a város egészségügyi viszonyain, a polgármester ur azonban buzgalmasan kissé messze ment, 4929/1900. sz. alatt legutóbbi rendeletet adott ki, mely eltiltja a tisztátalan helyről származó jég használatát és e tilalom ellen vétőket tekintélyes pénzbüntetéssel sújtja. A rendeletnek ezen része kifogás alá nem eshetik, mert erre tényleg szükség volt, van annak azonban egy olyan része melyet szó nélkül nem hagyhatunk. Azt mondja ugyanis a rendelet: »Tapasztaltatott, hogy

meg olyan gikszereket csinált, hogy majd belesiketültek.

Te közelebb húzódtál hozzám?

— Gyerek, én itt hagylak. Visszamegyek a mi kis falunkba. Te nem ösmered a falut, nem tudod, mi az, ott élni. Nem látja az ember a nyomort, csöndesek, megelégedettek az emberek. Kis munka, kis gond. Eszembe jutnak sokszor azok a virágos kis falusi ablakok, hívogatnak csalogatnak, — talán jobb is lesz, ha visszamegyek. Végigrogom majd az erdőt, elhallgatom a beszédet mert nagyon szépen tud az beszélni, csak figyelni kell rá. Meggyógyulok ismét, nem vágyom ki a világba, a mi olyan zsarnok-erővel tartott eddig a karmaiban, nem vágyom sokra, csak egy kis csöndre. Beérem a madárdallal, s nyájkolomppal, a vadvirágos réttel. Te, tudom nem jössz velem Gyerek vagy, bolond vagy hosszú ut van még, kühlatsz, ha így folytatódsz, s végre is eljutsz oda, a hova én jutottam. Az igaz, hogy én sehova se jutottam, mert semmire se vittem. Örökös en ilyen rongyos rüpecsbándánál voltam. Vagy ha felbengyad ezt az életet, lehet belőled valami. De én megyek.

Azon az éjszakán már ájfélokor lefeküdtünk. Reggel, mikor én még aludtam, megszöktél. A próbán is hiába kerestünk. A direktor persze a haját tépte.

Én jól ismertelek. Tudtam, hogy visszajössz. Este fél nyolcokor, a mikor

egyed csöngetett az ügyelő, már ott ültél az öltözőben. Haragos voltál, nem szóltál semmit. Csak másnap.

Vasárnap hajnalban, a mikor haza felé mentünk, kitört belőled a keserűség.

— Nem bírok, az istennek se bírok elmenni.

III.

Akkor már nagyon beteg voltál. Egy szomorú, hideg deczemberi napon, a hogy a próbáról hazamentem, félrehívtam a színházi orvos, és valami kegyetlen igazságot sugott a fülembre.

Hiába vigasztaltalak, tudtad, hogy oda vagy. A hogy délután ott álltam az ágyad mellett, nagyon lassan beszéltél már. Sütögtél.

— Ne vigasztalj gyerekek. Ne tarts boldnak, én csak jobban tudom, mint te. Ugyis mindegy most már, egy gazemberrel több vagy kevesebb. Rossz lelkű azért sohse voltam. Szerettem a pénzt, de csak azért, hogy ellumpoljam, — de koldus mellett sohse nemtem el ridegen. Odaadtam sokszor a ruhámat, csakhogy más ne fázék. — Vihettem volna valamire — tudom, de több volt bennem a bohem-vér, mint kellett volna. A többiek, a kikkel kezdtél, már mind egytől egyig nagy színháznál vannak. Előkelő ur emberek, a kiknek a barátságát keresve-keresik. Én rám persze

rám se néznek. Pedig hát egyikben sem volt annyit tehetség, mint bennem, a mikor kezdők voltunk. Ha viaszod valamire, te is úgy teszel. Elfeledsz. Csak egy-két nap az életem, aztán rám se gondolsz. Számár is volna gyerekek.

Halálod előtt így szóltál:

— Gyerek, egyre akarlak csak kérni. Ne neved rajta, mert a fejedhez vágok valamit. Afféle bohem kívánság ez is. Sür-gönyözz az apámnak. Azután a lányokat kérd meg a színháznál, hogy jöjjenek el a temetésemre. Feketébe öltözzenek és ne fessék ki az arcukat. Ha nem jönnek azok akkor majd eljönnek itt a házunkból a varrólányok. Meg a Gizi is eljön a kávéházból, de megmond nek, hogy ő se fessen ki. Érted?

— — —

Nagyon szép temetésed volt öregem. A lányok mind eljöttek. Nem festették ki magukat, hát valami szomorúság-féle ült az arcukon.

Az édes apádnak nagyon jól esett ez a részvét. Lám, hogy szerették az ő fiát?!

Itt hagytál hát én jó öreg pajtásom.

IV.

Megtagadtalak öregem, bocsáss meg. Nem vagyok bohem-már. Tudja Isten afféle

városunkba vasuton naponként érkező sörszállítmányokkal a lehető legpiszkosabb s fertőzött jég érkezik, a mely jeget a sörkereskedők a vendéglősök közfogyasztási czikké eltartására s általán a tiszta jég pótlására használják. Még tovább: A vasuton sörszállítmányokkal érkező s eredetere ismeretlen s a köztapasztalat szerint mindenkor tisztátalan fertőzött jég a városba be nem szállítható s az megsemmisítendő. Ehez a rendelkezéshez igen sok szó fér. Honnan szerezte magának a polgármester ur azt a köz tudomást, hogy a sörszállítmányokkal érkező jég a lehető legpiszkosabb és fertőzött? Szerény tudomásunk szerint a sörszállítmányok Kőbányáról és Budafokról érkeznek a viághírű sörgyárakból, mint a Dréher, Király, Polgári söröző és Hagenmacher gyáraiból, melynek forgalma ugyszólván egész Európára kiterjed. Köz tudomás szerint e gyárak sörszállítmányaihoz a legtisztább Dunajegget használják, sőt ha a tél enyhe, műjeget is, melyet a fővárosban sem készítenek fertőzött vízből. Mi azt gondoljuk, hogy Budapest székes-főváros szemes hatósága sem engedi meg a tisztátalan jég használatát s bizonyára szoros felügyelet alatt tartja a sörgyárosokat. Nos, ha a főváros egészségügyi hatósága a nagy sörgyárosok által használt jeget tisztának tartja, bizony bizony mi sem találhatunk rajta kifogásolni valót.

Nézünk csak, mennyiben felel meg a valóságnak a rendelet azon része, hogy a sörkereskedők a szállítmányokkal érkező jeget a tiszta jég pótlására használják? Nem használják biz ok azt másra, mint pinczék hűtésére. Hol van az a hatóság, mely őket ettől eltilthatja? Ki kényszerítheti őket arra, hogy ezen célra a drága műjeget használják? Hát van erre szükség? Hisz az a jég tisztább, mint akármelyik városi jég. Igen szép dolog a városi intézmények pártolása, de ennyire még sem szabad elmenni. Valótlan az is, mintha a sörkereskedők a vasuton érkező jeget élelmi czikké eltartására használnák. Es ha ezt tényleg megtennék is, még sem követnének el kihágást, mert hisz a jég tiszta, de örülnek, ha az érkező jég elegendő pinczék hűtésére.

Mint értesülünk, az érdekelt sörkereskedők a polgármester fenti rendeletét megfellebbezték az alispánhoz. Felelőbizetésükben kérték a sörszállítmányokkal érkező jég hivatalos megvizsgálását, esetleg azt, hogy

nyárspolgár lett belőlem, a ki elsején fölveszi a fizetését, és nyugodtan alussza át az éjet.

Ott hagytam az a ripacs-bandát, nem ismerem már a nyomori, az éhséget.

De azért megvallom neked, nagyon sokszor gondolok a mi régi pénztelen napjainkra. És sokszor eszembe jutnak azok a mi leányaink, a kik olyan egyszerűen jártak, s a kik velünk éheztek, nyomorogtak és nekünk vigádtak. (Az Etuskának a napokban küldtem anizszeket, most is gyűjt.)

S előadás után, a hogy gondtalanul, valami jóleső nyugodtsággal hazamegyek, és nem kell azon tépelődni, mit eszünk holnap, hidd el, sokszor eszembe jut és valami kimondhatatlan hang s azt tudja.

Szebb volt az a másik élet, a mikönnny is volt, meg kacagás is...

Virágot ugyse küldhetek a sírodra, elégedj meg ezzel a siratóval.

Isten veled én jó öreg pajtásom,

Kovács Sándor.

irjanak fel a főváros tanácsához aziránt, hogy a sörgyárak honnan szerzik be szükségleteiket. Az alispán bizonyára hatályon kívül fogja helyezni a rendeletnek kifogásolt részét.

H I R E K.

— **Koronázási évforduló.** F. hó 8-án a koronázási évfordulóján az összes felekezetek templomaiban háláadó istentiszteletek voltak. Az iskolában pedig hazafias ünnepélyeket tartottak.

— **Értesítés.** A kaposvári iparos és kereskedő-tanoncok évzáró vizsgálja június hó 17-én (vasárnap) tartatik meg, mely reggeli 8 órakor tartandó szentmisével kezdődik. Kaposvár, 1900. június hó 11-én. Az igazgatóság.

— **A népszámlálás elrendelése.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter körrendeletet bocsátott ki az összes törvényhatóságokhoz, melyben az 1900. évi népszámlálás megkezdésére határidőül 1901. jan. 1—10-ig terjedő időt határozza meg és az általános intézkedések megtételére szólítja föl a törvényhatóságokat.

— **Somogymegyei hitelszövetkezetek szövetsége.** Meghívás. Az 1898. XIII. t.-cz. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelékébe tartozó „Somogymegyei Hitelszövetkezetek Szövetsége” mint az 1898. XXIII. t.-czikk alapján alakul. Országos Központi Hitelszövetkezet kaposvári képviselősege 1900. évi június hó 21-én d. e. 11 órakor Kaposvárott a vármegyeház nagy tanácstermében rendes közgyűlést tart, melyre a tagok*) az alapszabályok 5 §-a értelmében meghívotnak. Napirend, 1) Jelentés a szövetség évi működéséről. 2) Szövetségi elnök és az intéző bizottság 12 tagjának választása három évre. 3) Indítványok. Örgyőf Pallavicini Ede, a szövetség elnöke.

— **Nagy szerencsétlenség történt f. hó 7-én a Kaposvár felé haladó gyorsvonaton.** Alig hagyta el a vonat Hőgyész állomást, a mozdony egyik csöve nagy zajjal szétrobbant és a kitóduló forró víz és gőz leforrázta a fűtőt, ki menekülni iparkodott. Irgatottságában a mozdonyon lévő kis ablakon akart kimászni, miközben egy hegyes vasnak szaladt, mely mélyen hasába furódott. A mozdonyvezető nem vesztette el lélekjelenetét, hamarosan megállította a vonatot, mire a véletlenül a vonaton lévő 2 orvos kezelés alá vette a szerencsétlenül járt fűtőt, kit aztán behozták a kaposvári kórházba. A gyorsvonat az incidens következtében csak másfél órai késéssel folytathatta útját, minthogy a mozdony szolgáltatkeptelenné vált.

— **Gombamérgezés Nagy-Atádon.** Genethein Ferencz Nagy-Atádon lakó ácsmester június 1-én délelőtt gombát szedett a nagy-atádi erdőben és ezt délbén a feleségével megfőzte. Ebédközben betért hozzájuk a velük egy udvarban lakó Benedikti Jenőné tanítónőnek a kis fia, a kit megkínáltak a pompásan készült gombával. Csakhogy a gomba mérges volt, mert Genethein és neje másnap délelőtt betegek lettek, a kis fiu nemkülönben. Az asszony június 3-án meghalt, a kis fiu 4-én. A férfi erősebb természete ez ideig még győzött a gombamérge fölött.

— **Pénzhamisítás.** Csurgón rövid idő alatt már másodszor adták magukat pénzhamisításra a földmivelők. Elég elszomorító jelenség, hogy egyszerű józan népünk ily megvetendő bűnbe esik, melyért aztán erősen kell bünhődnie. Cserti György a legújabb pénzverő neve, bükkösi lakos, 54 éves földműves. Június 5-én fogták el s vitték a csurgói járásbíróház fogházába, a honnan Pécsre a törvényszékhez szállítják. Cserti

ügyes ember, csak egyben hiháta el hogy ő az egész en új pénzre, az 5 koronás gyártára adta fejét. A hamisítványból 3 darabon szerencsésen tuladott, de végre is rajta vesztett és elcsípték. 4 darab hamisítvány mint corpus delicti kézre került a géppel együtt, melyet maga készített. A pénz anyaga savanyuvizes üvegekről leszedett ólmezekből van. Ezeket megolvastotta s az 5 koronásról viasz mintákat vett fel s így készülték a hamisítványok. A bűnös bevallotta tettét s midőn a vizsgáló bíró figyelmeztette, hogy 5 évi börtönbüntetést kaphat, jókedvűen válaszolta: „majd csak valahogy leülöm uram.”

— **A fősorozás megyénkben.** Az egész megye területén befejezett fősorozás eredményét a következő szám adatok tüntetik fel: Felhivatott összesen 7069 hadköteles. Ezek közül besoroztatott, még pedig a) mint ujoncz a hadsereghez ajánlás és besorozás fentartásával: 1773 b) mint póttartalékos a közös hadsereghez és honvédséghez: 409. Feltűlvizsgálat alá esik; 26. Visszahelyeztetett; 2917. Fegyverképtelennek találtatott 809 hadköteles.

— **A városi képviselőtestület a f. hó 11-iki rendes közgyűlésen tárgyalta a villanyvilágítás átvételének ügyét.** Hoszas eszmecsere után a képviselőtestület felhatalmazta a polgármestert, hogy 150000 frtért, illetve 300000 koronáért a telepet átvehesse. A képviselőtestület tulnyomó többsége az átvétel mellett nyilatkozott, a mennyiben 60 megjelent képviselő közül mindössze ketten voltak ellene. Ugyanezen közgyűlésen elhatározták, hogy a rendőrök számát négygyel növelik. Sőt az a javaslat is felmerült, hogy tekintettel a város kiterjedt voltára, 2 lovas rendőri állás rendszeresítessék, ezt az indítványt azonban leszavazták. Mindenesetre helyes dolog a rendőrök szaporítása s talán ennek folytán majd inkább lehet éjjel rendőrt az utcán látni.

— **Az osztrák-magyar bank fiókja üzlethelyiségét a városzás nagyertermében már teljesen berendezte és értesülünk szerint működését is nemsokára megkezdi.**

— **Vendégszereplés.** Török Irma a budapesti nemzeti színház közkedvelt művésznője a jövő hét folyamán 3 napig Somogyi társulatánál fog vendégszerepelni.

— **Az állomás épület a befejezéshez közeledik, már csak a belső munka van hátra.** Most már látjuk, hogy tíz év múlva már újat kell építeni, mert ez az épület határozottan kicsiny és a kaposvári személyforgalom igényeinek egyáltalában nem felel meg. Különösen a ki-és bejárók oly szűkek, hogy két ember sem fér el egymás mellett. Azt is csak a tervező tudná megmondani, hogy az épület két végére miért építették azokat a kunyhókat?

— **Színház.** Ugy van a kaposvári publikum a színházi előadásokkal, mint Erzsébet angol királynő a ruháival E büszke nőről ugyanis azt jegyezte fel a történelem, hogy egy ruhát soha kétszer magára nem vett. Epen így tesz a kaposvári közönség az előadásokkal. Ha az igazgató egy régibb darabot adhat elő, legyen az bármilyen kiváló operette vagy vigjáték s kövessenek el bármit is a szereplők az előadás sikeréért, az, ki a darabot egyszer már látta, el nem menne ahoz még egyszer a világról sem. Pedig folyton ujdonságokkal nem lehet a közönséget traktálni. Magunk részéről is szívesebben halljuk a régi jó operetteket, mint a silány ujdonságokat. A hét elején Sulamithot ismételték meg. A kut és a vadmacska históriája kivételesen ez alkalommal is megtette hatását. Csik Irén drámai szerepében kitűnő volt. Pintér pompás hangjával nagy hatást ért el, igazán kár, hogy az éneke nem fordít nagyobb gondot, mert ha jobb iskolája volna, jobb énekest kívánni sem lehetne. Ujdonság is volt a héten. A „Névtelen levelek” című francia vigjátékot nézte végig a csekély-számu közönség, pedig egy időben épen a

vigjátékoknak volt nagy publicuma s a társulat most is igen jól adja elő a komikus darabokat. Az elmúlt héten a Czigánybárót elevenítették fel. Strauss örökszép zenéje mindig képes hódítani. Az előadás egyike volt a jobbakkal. Perényi érczes tenorhangja nem tévesztette el hatását. Jók voltak Csik Irén és Lányi Edith is, kiknek sokat taposolt a hálás közönség. A hét sensatiója azonban Lear király előadása képezi. A tanuló ifjuság számára adotta elő az igazgató Shakspeare tragédiáját. Peterdi Sándor nehéz szerepét igen jól játszotta el és ha tudjuk azt, hogy Lear király szerepe egyike a legnehezebbeknek, úgy csak elismerés illetheti Peterdit, hogy oly nagy ambícióval fogott szerepének tanulmányozásához. Szombaton újabb operette est volt, Offenbach Hoffmann meséit nézte végig csekély számú közönség. Pedig az előadás kitűnő volt, különösen Csik Irén játszott pompásan, annyira, hogy nem egyszer nyílt színen megtapsolták. A harmadik felvonás drámai jelenetében a közönség szinte elfelejtette, hogy énekesnő, bizvást drámai primadonnának tarthatta őt mindenki. Perényi, mint rendesen szépen énekelt, igen kedves Miklós volt Lányi Edith. Bérczi Gyulát szükségtelen dicsérnünk, e tehetséges színész majd minden este játszik s nem tölözünk, ha a közönség kedvencének tartjuk. Ez este s oly élethűen adta az öreg szolga szerepét, hogy a közönségnek szinte megcsúszott, hogy a közönségnek szinte megcsúszott

rajta a szíve. Vasárnap Szigligeti népszimfője, a Csikós ment és az ünnep dacára csekély számú közönség volt. Forrai Ferike és Pintér szép éneke mindvégig tapsra ragadta a közönséget. Ez alkalommal megemlítjük, hogy B. Csik Irén jutalmul szerdán Offenbach szép zenéjű operettjét, »Orpheus az alvilágban« adják s remélhető, hogy a közönség a közkedvelt primadonna tiszteletére meg fogja töltetni a színházat.

— Az államvasuti hivatalnokok fizetésrendezési ügye jelenleg a minisiteriumban van s hogy meddig fog ott maradni, azt a jó ég tudná megmondani. Pedig a szegény vasutasok szívszorongva várják ügyük elintézését. Talán még reájuk is fog virradni egy szebb nap haj ala.

r24. 1900.

végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tabi kir. járásbíróság 1900. évi V. I. 121. számú végzése következtében Opatrill Károly ságvári lakos javára Szabady Béla városihidvégi lakos ellen 800 kor. s jár. erejéig 1900. évi márczius hó

3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2156 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 db. tehén egy üsső, egy göbe disznó, 2 ruganyos kocsik és szobabutorok nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a tabi kir. bíróság 1900. évi V. I. 21/2. számú végzése folytán 800 kor. tőkekövetelés, 400 koronának 1896. szept. 5-től, illetve szept. 26-tól járó 6% kamatai, és eddig összesen 120 kor. 02 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Város-Hidvég községben alperes lakásán leendő eszközzésére 1900. évi június hó 21-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbel ígérőnek becsárón alul is el fónak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tcz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tabon, 1900. évi június hó 5. napján.

SCHMIDT KÁROLY,
kir. bír. végrehajtó.

Szenásy, Hoffmann és Társa

párisi és lyoni selyemgyári raktára Budapest IV., Bécsi-utca 4. Raktárunkban található a legszebb és legnagyobb választék divatos selymekből, csipkék és szalagok, valamint gyöngytülldiszek pointlace-ruhák és pointcelmekből. Fekete, fehér és színes selymekből 85 krtól 14 frtig. Foulard- Pongis és Satin-Liberty- selymek 65 krtól kezdve Angol mosóselyem 80 cm. szélességben 1.25 krtól kezdve. Mintákkal kívánatra készségeggel szolgálunk.

A női szépség

elérésére, tökéletesítésére és fentartására legkitűnőbb és legbiztosabb a

MARGIT CRÊME,

mely vegytiszta, sem higányt, sem olmot nem tartalmaz, teljesen ártalmatlan és zsírmentes.

→ Törvényesen védve. ←

Ezen világhírű arczenőcs pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrrakát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ránczokat, redőket, himlőhelyeket és az arczot fehérré, simává és üdévé varázsolja.

Legkitűnőbb óvszer a nap és szél befolyása ellen.

Ára: kis tégely 50 kr., nagy tégely 1 frt, Margit hölgypor 60 kr., Margit szappan 35 kr., Margit fogpép (Zahn-paszta) 50 kr., Margit arcviz 50 kr.

Számtalan elismerő és köszönő levél!

Utánzatoktól óvakodjunk!

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN, gyógyszerész, Arad.

Kapható minden gyógyszerárban, droguafüzletben és illatszerekkereskedésben.

A magyar kir. államvasutak

nyári menetrendje.

Érvényes május 1-től.

Indul			Érkezik Kaposvárra	Kaposvárról indul	Érkezik	
gy. v.	Budapestről	7:15 reggel	10:39 d. e.	10:40 d. e.	Fiuméba	7:25 este
gy. v.	Budapestről	3 óra d. u.	7:05 este	7:07 este	Fiuméba	6:20 este
sz. v.	Budapestről	8:30 este	3:15 éjjel	3:23 éjjel	Fiuméba	5:56 este
sz. v.	Budapestről	8 óra reg.	2:59 d. u.	3:07 d. u.	Zágrábbá	8:45 este
teher vonat szám sz. I-III oszt.	Uj-Dombóvárról	4:47 reggel	6:38 reggel	6:55 reggel	Gyékényesre	11:17 d. e.
gy. v.	Fiuméből	7:20 reggel	4:43 d. u.	4:44 d. u.	Budapestre	8:35 este
gy. v.	Fiuméből	6 óra d. u.	4:09 reggel	4:11 reggel	Budapestre	8:40 reggel
gy. sz.	Fiuméből	10 óra d. e.	1:13 éjjel	1:21 éjjel	Budapestre	8:20 reggel
sz. v.	Zágrábból	7:07 reggel	12:52 d. u.	1 óra d. u.	Budapestre	8 óra este
sz. v.	Gyékényesről	6:20 reggel	8:44 d. e.	8:52 d. e.	Uj-Dombóvárra	9:52 d. e.*
teher vonat szám sz. I-III oszt.	Gyékényesről	4:30 d. u.	8:26 este	8:41 este	Uj-Dombóvárra	10:20 este
v. v.	Fonyódról	3:50 éjjel	6:32 reggel	7:40 reggel	Fonyódra	10:25 d. e.
sz. v.	Fonyódról	12:10 d. u.	2:36 d. u.	3:25 d. u.	Fonyódra	5:55 d. u.
v. v.	Fonyódról	7:45 este	10:20 éjjel	12:15 d. u.	Fonyódra	2:38 d. u.**
v. v.	Mocsoládról	7:08 reggel	8:35 reggel	5:01 reggel	Mocsoládra	6:38 reggel
v. v.	Mocsoládról	5:27 d. u.	6:55 d. u.	3:20 d. u.	Mocsoládra	4:52 d. u.

* Csatlakozik a pécsi gyorsvonathoz. Érkezik Budapestre d. u. 1:25 pkor

** Június 15-től augusztus 31-ig közlekedik.